

[illegible]

Արդէն կրօնական ու գրական դա-
ւանանքները միշտ զոյգ քալած են
դարերու ընթացքին մէջ, երկուքն ալ
իրարու օժանդակ երկուքն ալ իրարմէ

ՄՈՒՇԵՂ ՎԱՐԴԱՊԵՏ
1/14 ՅԼՄ. 904
Ռ. Հիսար

բողջ Ճաքոնցընեբուն Երեք հինգե-
րորդը կը ներկայացնէ: Յօրնտօրֆի
Ճակատամարտէն ի վեր, 150 տարի
առաջ, ո՛չ մէկ բանակ ա՛յնքան կո-

Ռուսը իրենք այ հաւատ չընծայե-
ցին այն 30,000 ճարտնային կորուս-
տին, որ Բորթ Արթուրէն փայտոյղ Ձի-
նայեցիներուն տուռն էր: Համոզուած են
թէ Բորթ Արթուրի չեն կրնար տիրել
ձաքոնիք առանց աւագին զօշոյու-
թիւններու, բայց Բորթ Արթուր տա-
կաւին աւուրած չէ:

(Վերջին դրաբերով առնուած Սևո-
պական քերթերէն: Դեպքերը պատ-
մուած իրենց կանոնաւորութեամբ եւ
օտարունակաբար:)

հատառանգ մեծ դուքսին հետ Սամարա
գնաց։ Բաղլաքին իշխանութեանց կող-
մէ իր ընդունելութեան միջոցին, Ն.
Վեհափառութիւն Աղոնականութեան

Այս կարգի շարիւղաւոր մասնուն-
ներու քառորդն Այլ առտու ըրած էր
Ամէիի, որուն հմայիլ գեղեցկութիւնը
տարբեր հրապոյր մը առած էր՝ քնա-
տառիեան տակ՝ թեթեւ տոգնանու-
թեան սակ: Տիկին ու օրիորդ Աքամ-
եան մասնաւոր համակողմեանը մը
կապուած էին իրենց յարգելի հելլին,
որուն հաճելի ըլլալու վրայ կը խոր-
հէին. դերձակատան աշխատակիցնե-
րը պահ մը կարողէինեւորուն ձգած՝ ի-

—Ի՞նչ կրէ՞ք, ըորդեք տիկին Ա-
բաման, կարելի՞ ըան է որ դուք ա-
սանկ այլատուրիներով պարտե՞ն
—Կը վախճը որ ձեռքես աղէկ
գործ չկ'լա՞ր, յարեք Ամէլի, ծիծաղե-
լով, այդ մասին անտեղ եղէ՛ք, ձեզի
կրնամ գտնանել։

—Դիպե՛ն կար կարէ՛ք, առարկեք
վարդառու, կը վալլէ։

—Ինչո՞ւ չվալլէ, ըսաւ Ամէլի, և
առանք սպասելու տանտիրուհին, ինք
աշխէ՛ր սպաւ արքայադրոկ գործերը
ու անոնցմէ ծանր կտոր մը դասելով՝

—Այո՛ր, մայրը, պատասխանեց վարդապետը, հրեշտակի օրիտ է Ամէլիի սիրտը։

—Գուցե ալ կարելի աւ ճովը գնա որ սիրտը չնեղուի, յարեց տանտիրուհին և նայէ որ քիչ մը կարելիք ետք ձեռքէն առնեն, անկիպ վարժուած չէ ատանկ գլուխը ձեռքու։

—Վարդանտի համակերպելով մօրը հրահանգէն կարը ձեռքը Ամէլիի ճով մտաւ և հրացուծով անեսաւ որ օրիորդը ամէնէն պարզեաւ կնիրուհինսրուն իսկ նախանձը գրգռելու աստիճան ճարձարձեթանով կը գործածէ ասեղը՝ մարգդիկի նման կարեն թափելով կենպաստին վրայ։

—Դուք ճշմարտապէս թանկագին գանձ մըն էք եղեր, օրիորդ, բացառականից և բախտաւորութիւն մըն է

Այլ մտերմութիւնը վերջնական նան-
գամանքը ստացած էր երկու աղջիկնե-
րուն միմէի, որոնք թէ՛ կ'ախտառէին
և թէ՛ կը խօսակցէին: Անոնց այս ար-
տաղիզման պահուն, զերգակատունէն
ներս մտան Տիկին և Օր. Պարզեւեան,
զորս յարգական ձեւերով ընդունելով
տանախորունին, անակնկալ ըր ընելու
նամար Անէլիկ սենեակը տապաւնորեց:
Հաստառին կիբը յիսուն հալար ու-
կինոց աղջիկը կար կարեւոր զբաղած
տանեանով կիցոյս. զարմանք զայն և
եթէ յուարք չփութար ներկայացնել,

—Կար կարելի՞լը որեւէ ծագում առաւ, հարցոյց նուարը, Աւելիկի ձեռնազորները զննուեցին մը անցընելովք. բայց զուգ ճշարտապէս բարձր արմատներէ մը կը ներկայացանք, աս ի՞նչ նորութիւն, ի՞նչ ճապարակութիւն։

—Եթէ քիչ մըն ալ չափադանցէք. պիտի զիրարբորակի, ըսաւ Անէլի։

—Մայրս ի՞նչ դատէ, յարցն նուարը, կարուած կերպասը ժողը ներկայելով, խառապանքն մայրս, որ արուեստէն ճապցող մըն է։

(Մարումնակելի)

Վարժարանի մեծ դրան առջեւ թա-
փորը կանգ առաւ և իր ընկերներէ

ԹԻ ՎԼՈՆԱՅ ԻՐ ՆԱԿԱՌՈՐ ԱՅՈ ԿՐԺԱԿ

18

